

Publicerad 2011-03-06 13:41 av Sara L.

Darling Harbour - Jag lämnar mig

”Which way to Darling Harbour?”

Två ögon stirrade tillbaka i mina två. Mina kapsejsade och hans trygga på land. Stormen över mitt huvud stegrade för varje väntande sekund.

”You cross the street, take a right and walk ’til you put your feet in the water.” Hans ögon blinkade i takt med mitt hjärtas bankande. Min storm bedarrade i hans ögon. Långsammare, långsamt, tills vi båda stirrade stint i varandras ögon. Jag backade ett steg. Ett steg till, utan att vika min blick. Jag kom ikapp mig själv, blev medveten om världen runtomkring och insåg snabbt att jag var på fast mark. Trygg, ohotad och skyddad från ovädret som dragit in över min kust. Jag vände på klacken och gick min väg. Vinden tog tag i mina segel och förde mig i rätt riktning tills jag hittade hamnen att lägga till i.

Försiktigt lät jag mina fötter vila vid vattenytan. Vågorna svalde mina tår och hälsade mig välkommen. Ett sådant mjukt sätt att hälsa, som en omfamning. Under mig hade vattnet hicka och svalde mer och mer saltvatten för var sekund som gick.

”Hold your breath and count to ten.” viskade jag diskret för att inte störa världsordningen och på ett ögonblick stannade pulsen av, världen blev orörlig och ytan nådde vindstilla. Fiskarna jagade i slow motion och min värld slutade gunga.

Andas in.

Andas ut.

Repetera.

Andas in.

Andas ut.

Repetera.

Vattenytans avspegling av den blåa himlen stämde inte överrens med min gråa. Jag försökte pussla ihop mitt ansikte i reflektionen men gång på gång förstördes den av vindilen som hela tiden cirkulerade över mig. Jag såg den inte men den var där och ryckte och slet i mina segel oavbrutet. Orosmolnen hopade sig och kallade till ytterligare en storm. Just som min båt kantrade tog något tag i min mast och vände mig upprätt. En lanterna, en livlina och en hjälpande hand. Hans trygga ögon från land.

”There’s a storm coming in. Thought you might need a hand.”

”I don’t need a rescue.”

”Throw your heavy burdens overboard.”

”But I am the captain of these burdens and I’ve been sailing them for years.”

”You’re shipwrecked.” Hans hand utsträckt.

Andas in.

Andas ut.

Repetera.

Andas in.

Andas ut.

Repetera.

”Will you help me swim ashore?” Regndroppe efter regndroppe landade mjukt på mina kinder, dränkte allt jag var.

”I will. You know, sometimes rain is just rain.” Hans fingertoppar vidrörde mitt ansiktes konturer, utforskade varenda okänd vrå.

Med en suck släppte jag mina bördor, hällde en skvätt rom över relingen för att hedra mitt skepp och lät stormen bära med sig allt vad den orkade. Jag förtöjde mig vid hans sida och håller kurs mot land.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sara L. med Poeter.se id #36706 innehar upphovsrätten